

אמר לו: מהו אדם? **אמר לו:** דוד? **אמר לו:** מהו דוד? **אמר לו:** משיח. **אמר לו:** ומהו משיח? **אמר לו** (ויחזקאל ה' כהו): **וְדוֹד עֲבָדֵי נְשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם.** רצונו לומר: אדם הראשון נתגלגל בדוד, ודוד נאחז בעטרה, שכן שמו שם. ואותה הנפש תרד להושיע את ישראל. זהו משיח, ונפש חדשה תרד עמו. זהו קיסר ופלגא שאמרו רבותינו ז"ל: קיסר – היא השכינה שתרד נפש חדשה, ופלגא – הוא משיח נפש דוד. ודויד המלך ע"ה היה חכם גדול ומכיר בתמורות. וכשראה את אוריה, הכירו שהוא הנחש שפיתה את חוה. **וכשראה את בת שבע הכירה שהיא חוה, וידע שהוא עצמו אדם הראשון,** ורצה לקחת את בת שבע מאוריה כי בת זוגו של דוד היתה. אלא שלא להוציא חורבה, נמנע. גם רצה להרגו בידיו כי מסית היה ואין מודקדין אחריו, אבל אמר: פן יחשדוני כי בקשו ממנו אות שזהו הנחש. עשה בדרך עקיפין ושם אותו לפני המלחמה ומת. וברוך אשר לו נתכנו עלילות ויודע האמת שנתחייב הריגה ונהרג, כי מאריך אפיה וגבי דיליה. ומה שהוכיחו נתן הנביא, הוא על שמיהר ולא המתין לעשות ה' משפטו ולהיותו שלם דוד המלך מעונו. כי עדיין לא נשלם עונו והיתה בת שבע הפקר והחזיק בה אוריה חכה בהפקר, והזוכה בהפקר הרי הוא שלו, והשם הוא המחזיר הפקרות לבעליהן. ועל כן אמר רבי יוחנן דמזרעיה דדוד קא אתי (שבת ט ע"א): **אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן: כָּל הָאוֹמֵר דָּוִד חָטָא – אִינוּ אֶלָּא טוֹעָה, שְׁנֵאמַר (שְׁמׁוֹאֵל ה' יח): וַיְהִי דָּוִד לְכָל דְּרָכָיו מִשְׁכִּיל, וַיְהִי עִמוֹ. אֶפְשָׁר חָטָא בָּא לִידּוֹ וּשְׁכִינָה עִמוֹ? אֶלָּא מָה אֲנִי מְקַיֵּים (שם ג' יב): מְדוּעַ בְּזִיתְ אֶת דְּבַר ה' לְעִשׂוֹת הָרַע? שְׁבִיקֵשׁ לְעִשׂוֹת – וְלֹא עָשָׂה, ע"כ.** אלא וודאי החטא הוא על המהירות ולא משום אשת איש ולא משום דבר אחר. כי המהירות גרם לו לבוא עליה בלא תיקון, שמתחילה היה לו להעביר זוהמת הנחש ממנה ואחר כך לבוא עליה. והוא לא עשה כן, ולכן מת בנו הראשון שהיה לו מבת שבע, כי הוא היה מזוהמת הנחש. ומשם ואילך, אין שטן ואין פגע רע וגו'. **אמר לו:** רבי! תוכיח שאדם הוא דוד – הוא משיח? **אמר לו:**

בני! אותיות אד"ם יוכיחו: א"ד"ם ד"וד מ"שיח: